

Yağmur Ve İnsan

— *cemal metin* · 21 Ağustos 2013

Yine yağmur kokusu var ortalıkta evlat

Bir bulutu daha üzmüş insan .

Kim bilir hangi ananın yüreği yangın ?

Kim bilir hangi canda hak talep etmiş insanoğlu ?

Yağmuru bereket sayar köylü ,

El ele yürümek ister yağmurda iki sevgili ,

Evsiz bir adam ısırır dilini

Yine mecburi romantik ,

Yine ıslanacak o fakir teni .

Yine yağmur kokusu var ortalıkta evlat

Sırılsıklam olacak her yer ,

Silinecek kan izleri ,

Temizlenecek yine bir katilin kanlı elleri .

Üşüyecek yine bir bebeğin küçük bedeni

Üzerine ceset örtecek zengin

Üzerinde bir masumun bedeni .

Yağmura kızmak ne haddime evlat ,

Üzülüyorum sadece .

Kızılır mı bir anaya ,ağlıyor diye yavrusuna

Bulutlar bize ađlıyor evlat .

Bir can daha acılar içinde ayrılıyor ,

Bir fidan daha kopuyor topraktan .

Gök gürültüsünden korkar çocuklar ,

Onların koynuna sığınacağı analar var .

İnsanoğlunun eline düşen yavrular ,

Çaresiz, huzuru ölümdede bulacaklar .

Bir gün yağmur gerçekten götürür mü kötülüđü ?

Aynı anda mutlu edebilir mi bütün insanları ?

Bir gün ölümdü Azrail'e bırakır mı insanoğlu ?

Can almak suç olacak mı evlat ?

(C.M)

(Hayatı ellerinden alınan bütün masum insanlara)